

Matt.6,24-34

1.Mos.8,20-22; 9,12-16 [Gal.5,25-6,8]

15.s.e.trin., den 29.9.19 Bejsnap

753 Band 41 369 7

Kære Gud, vi siger dig tak, fordi du taler til os, når vi samles her i kirken. Vi beder dig, at du selv vil komme til os og give os del i alle dine gode gaver. Amen.

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Mattæus:

Det er en fantastisk Gud, vi har, en Gud, der har omsorg for os på alle punkter, så vi ikke behøver at bekymre os.

Og alligevel oplever både kristne og ikke-kristne, at der kommer nød og ulykke over deres liv. Det er som så meget andet i livet en svær balancegang, når vi skal få det til at hænge sammen.

Vi har en Gud, som har skabt os og som har lovet at give os det, vi trænger til både til legeme og sjæl. Vi har en Gud, som har givet os lov til at være hans børn. Vi blev det i dåben og vi må stole på, at han vil være som en trofast far over for os.

I den første tekst hørte vi fra slutningen af beretningen om syndfloden - den store oversvømmelse, hvor kun Noa og hans nærmeste familie blev reddet sammen med de dyr, de havde samlet ind i arken.

Der havde været en forfærdelig katastrofe, som langt overgår de tsunamier, orkaner og oversvømmelser, vi hører om i dag.

Da Noa gik ud af arken med sin familie, var det første, han tænkte på, at takke Gud. Det var Gud, der havde ødelagt jorden med syndfloden, men det var også Gud, der havde reddet Noa og hans familie.

Der var for Noa grund til at takke Gud midt i den verden med ødelæggelser, som de nu skulle i gang med at genopbygge.

Noa byggede et alter og ofrede brændofre for at takke Gud. Og så lovede Gud, at han ikke mere ville ødelægge jorden med en vandflod og *så længe jorden står, skal såtid og høsttid, kulde og varme, sommer og vinter, dag og nat ikke ophøre.*

Som et tegn på dette løfte, satte Gud regnbuen på himlen. Den ser vi, når det har regnet og solen igen skinner frem. Det er en hilsen fra Gud til os.

Gud havde omsorg for Noa og hans familie.

Jesus taler i dag om, at Gud også har en kærlig omsorg for os. Det kommer i et afsnit, hvor han opfordrer os til ikke at bekymre os.

Jesus siger til os: Alle I, som tror, at jeg er Herren, Guds enbårne søn, må lade være med at bekymre jer. Jeres liv er i min stærke hånd.

Gud er vores skaber og vores genløser. Det er forudsætningen for, at Jesus kan tale om, at vi ikke skal bekymre os.

Som skaber tager han sig naturligtvis hele sit skaberværk. Han tager sig af både blomster og fugle.

Fuglene får deres føde uden at bekymre sig om det. De hverken sår eller høster eller samler i lade. De får til dagen og vejen af deres himmelske far.

Men når vi ser på fuglene, så lægger vi mærke til, at de ikke bare sidder og venter på, at en orm eller et insekt lander i næbbet. De er konstant på jagt efter føde til dem selv eller til deres unger. De arbejder flittigt for at få føden, MEN de bekymrer sig ikke om den.

Naturen er i det hele taget fantastisk indrettet. De enkelte dyr er indrettet, så deres antal og placering i fødekæden går op i en højere enhed. Gud har haft både fantasi og overblik, da han skabte dyr og planter.

Også markernes liljer, som Jesus måske stod og så på, kunne være en påmindelse om, at naturen er forunderlig.

Selv ikke den mest fornemme konge med sine dyre klæder er klædt som en af markens liljer, der både er smukke og velegnede til at tiltrække de rette insekter, der skal bestøve blomsterne, så de kan bære frugt og få nye generationer af liljer.

Nogle blomster står lang tid, mens andre kun har en kort blomstringstid, men når Gud sørger for sådanne blomster, hvor meget mere skulle han så ikke sørge for os, der er skabt i hans eget billede?

Jesus siger, at vi skal lære af himlens fugle og markens liljer. Men det kan være svært at leve uden bekymringer.

Det er så indgroet i os, at det også giver sig udslag i vores sprog. Vi har en række ord med hv:

Hvordan skal vi klare denne situation?

Hvornår får vi løsningen på vores problemer?

Hvem skal hjælpe os?

Vores usikkerhed kan gælde fortiden, men først og fremmest handler det om det, der kan eller vil ske.

En morgen gik Luther igennem haven og hen mod et træ, hvor der sad en bogfinke og sang. Han tog sin doktorhat af og sagde til fuglen: *Kære herr doktor! Jeg må bekende, at jeg ikke kan den kunst, som du kan. Du sover hele natten i din rede uden nogen bekymringer. Om morgenen begynder du at takke Gud og er ved det gladeste mod. Fy, jeg gamle nar, hvad har jeg lært, når jeg ikke gør det på samme måde, jeg, som har så god grund til det!*

Sådan har vi også god grund til at takke Gud og glæde os over livet, som han har givet os. Men vi har det med at bekymre os over både det ene og det andet.

Det kan somme tider være svært at lade være med at tage bekymringerne på forskud, men vi kan også opleve, at problemerne bliver løst, inden de opstår.

Vi skal ikke bekymre os, men vi skal heller ikke være ligeglade.

Der er nogen, som kan gøre livet meget mere trist og mørkt, end det behøver at være. De bygger det mørkeste hus at bo i. De bygger murene med bekymringernes sorte sten.

Da er det lettere at bo i slottet Sorgenfri. En kristen har virkelig et "bekymringsløshedens slot", hvor han kan være tryk og uden bekymringer. Det er det sted, hvor vi får lov til at bo - og hvor Gud bor i os.

Vil du ikke flytte fra bekymringernes fængsel til bekymringsløshedens slot? Det er det, Jesus opfordrer os til i dag.

Vi slipper ikke for vanskeligheder eller arbejde ved at lade være med at bekymre os.

Det kan ikke nytte, at en skoleelev siger: Jeg vil ikke bekymre mig om min eksamen og så lader eleven være med at læse lektier. Det går ikke godt. Det siger sig selv.

Vi skal stadig slide og arbejde for det daglige brød og de ting, vi har brug for. De kommer ikke bare ned fra himlen.

Et barn bekymrer sig ikke for, hvordan det skal få mad næste dag. Maden kommer på bordet, fordi forældrene køber ind og laver mad. Det går ikke, uden at forældrene tjener til maden og uden at de gør arbejdet med at købe ind og lave maden til. Men alt det behøver barnet ikke at bekymre sig ikke om. Det ved, at dets forældre sørger for det. Det giver en tryghed at vide, at man er barn.

Det giver også en tryghed for os at vide, at vi er børn af Himlens Gud.

Derfor kan vi også regne med, at det, der sker, ligger inden for hans kontrol. Det er ikke sikkert, at vi forstår det, men han har det store overblik, som vi ikke kender til.

Han ændrer måske vores livsvej, uden at vi kan forstå, hvorfor han gør det. Måske må vi skifte arbejde, uddannelse eller flytte et andet sted hen.

Også når det sker, må vi leve i en tillid til, at han midt i det hele vil vise os sin omsorg og kærlighed. Gud vil tage vore bekymringer på sig.

Det fortælles, at en vandringsmand gik med en meget tung sæk på ryggen. Han så i det mindste ud til at være meget træt og udmattet. Så mødte han en engel, der spurgte: Hvad er det, du bærer i sækken? Det er mine bekymringer, svarede manden bedrøvet, og jeg er træt og ked af det på grund af dem. Englen smilede og sagde: Lad os se nærmere på dine bekymringer. Så åbnede han sækken og den var tom! Nej, hvad er dog det, sagde manden. Det fandtes da to bekymringer i den. De var så tunge, at jeg næsten ikke kunne bære dem. Men jeg glemte at sige, at den ene gjaldt det, jeg oplevede i går - og det er allerede overstået. Hvad så med den anden, sagde englen. Den anden - ja den gjaldt noget, som jeg tror vil ske i morgen og som altså ikke er sket endnu. Da smilede englen igen med et venligt og medlidende udtryk i ansigtet og sagde: Gårsdagens og morgendagens bekymringer er unødvendige byrder.

Gårsdagens og morgendagens bekymringer er unødvendige byrder.

Det gælder om at tage en dag ad gangen og så gælder det om at lade Gud være hovedpersonen i vore liv. Derfor begyndte Jesus med at tale om at ingen kan tjene to herrer. Vi kan ikke tjene både Gud og mammon.

I sin store katekismus spørger Luther: *Hvad vil det sige at have en Gud eller hvad er en Gud?* Og han svarer selv: *En Gud vil sige det, hvoraf man venter sig alt godt, og som man tager sin tilflugt til i al nød. Og det, dit hjerte hænger ved, det, du stoler på, er egentlig din Gud.*

Og så fortsætter han: *Penge og ejendom er den mest almindelige afgud på jorden. Den, der har penge og ejendom, han ved sig sikker, han er veltilfreds og ikke bange, som om han sad mit i Paradis. Og på de anden side, den, der ikke ejer noget, han tvivler og er forsagt, som om han ikke vidste af nogen Gud.*

Det, det gælder om, er det, som Jesus lærer os i slutningen af teksten, et vers, som flere har som konfirmationsvers: *Søg først Guds rige og hans retfærdighed, så skal alt det andet gives jer i tilgift.*

Jesus lover os ikke et liv uden vanskeligheder, men han lover at være med os. Jesus slipper os ikke. Han er hos os.

Da Moses var ved at tage afsked med Josva sagde han: *Vær frimodig og stærk... Herren vil selv gå foran dig, han vil være med dig og ikke slippe eller forlade dig* - her citeret efter den gamle bibeloversættelse. Det løfte gælder også os. Jesus vil ikke slippe eller forlade dig. Derfor kan du leve trygt - uden unødvendige bekymringer.

Amen